

Інформаційно-комунікаційні технології в освіті

Бурхливий розвиток інформатики та інформаційних технологій загострив перед освітою завдання розширення практики розвиваючого навчання, використання новітніх технологій навчання, вдосконалення освітніх методик.

В умовах становлення інформаційного суспільства навчальний процес розглядається як засіб розвитку учнів. А головне завдання школи полягає в тому, щоб не лише дати знання, а й створити стійку мотивацію навчання, спонукати учнів до самоосвіти, пов'язаної з розвитком їхнього творчого та критичного мислення.

Інформаційно-комунікаційні технології, стрімко вдосконалюючись, нарощують свій освітній потенціал, проте практика навчання свідчить про відставання темпів запровадження новітніх досягнень зазначених технологій у реальний навчальний процес закладів освіти. Однією з вагомих причин такого відставання є недостатність забезпечення комп'ютерами шкільних предметних кабінетів, спрямованості зусиль кожного педпрацівника на оволодіння комп'ютерною грамотністю та відсутність забезпечення всебічної підготовки майбутнього вчителя до свідомого й ефективного застосування інформаційно-комунікаційних технологій в навчальному процесі [1, 174].

Разом із тим, новітні технології надають учителеві можливість активізувати і продуктивно використовувати в навчанні світові інформаційні ресурси, озброюють його ефективними інструментами для вирішення різноманітних завдань професійної педагогічної діяльності, що виходять за межі вузько-предметної спеціалізації. Це зумовлює доцільність вивчення питань щодо сутності інформаційно-технологічної компетенції як складової загально-професійної компетентності вчителя і розробки адекватних шляхів її формування у процесі його підготовки.

Сучасна шкільна освіта покликана не тільки надавати знання та формувати навички для життя в суспільстві, а й сприяти набуттю життєвих

ціннісних орієнтацій, розвитку вмінь прийняття рішень, застосування інформаційно-комунікаційних технологій, мобільності й адаптованості.

Кожна сучасна людина має досягти не лише певного рівня фахових знань, але і вміти співпрацювати, спілкуватися, користуватися різноманітною інформацією. Формується парадигма освіти, яка передбачає використання нових освітніх методик і технологій. [2, 372]

Одним з головних завдань шкільної освіти сьогодні є підготовка учнів до швидкого сприйняття і опрацювання великих обсягів інформації, озброєння їх сучасними засобами і технологіями роботи, формування в них інформаційної культури, життєвих компетентностей, зокрема інформаційної компетентності. Щоб сформувати інформаційну компетентність в учнів, вчитель і сам повинен володіти такою компетентністю, розуміти ту роль, яку він може відігравати у формуванні особистості учня, особистості інформаційної цивілізації.

Стрімкий розвиток глобальної мережі Інтернет та освоєння користувачами її можливостей впливає на різні сторони життя та діяльності людини. Вимогою часу є підготовлені для роботи в нових умовах педагоги. Використання комп'ютерів в освіті вже перестало бути надзвичайним явищем в освітніх закладах. На даному етапі виникає нова категорія культури, якою необхідно оволодіти кожному.

Комп'ютер дозволяє суттєво змінити способи управління освітньою діяльністю. Не новина, що учні часто випереджають багатьох освітян в використанні комп'ютерів і телекомунікаційних технологій, а їм їх важливо наздогнати. Особливо важливо те, що сучасні ІКТ стають ефективними засобами розвитку мислення учнів і учителів. Оволодіння сучасними інформаційними технологіями сприяє розвитку навичок ХХІ століття до яких можна віднести: адаптованість до швидкозмінних умов як в особистому так і громадському житті; творчої та інтелектуальної допитливості, вміння критично та системно мислити, продуктивно працювати з іншими, вчитися поважати і визнавати різноманітність поглядів; розвивати здатність виявляти проблеми, їх формулювати та вирішувати; розвиток комунікативних навичок,

використання різних видів спілкування: усного, письмового та за допомогою мультимедіа засобів; вміння самому визначати свої орієнтири, навчальні цілі, розвивати здатність навчатися протягом усього життя[3, 93].

Отже, на мою думку, реалізувати всі поставлені сучасністю завдання, може вчитель, що сам хоче і вміє само реалізуватися в сучасному інформаційному просторі. З цього хочу зробити висновок, який відомий кожному, хто пов'язав своє життя зі школою – вчитель повинен навчатися все своє життя.

Список використаних джерел

1. Давиденко А.А. Науково-технічна творчість учнів: навчально-методичний посібник для загальноосвітніх навчальних закладів. – Ніжин: ТОВ Видавництво «Аспект Поліграф», 2010. – с.174-176.

2. Морзе Н.В. Основи методичної підготовки вчителя інформатики: монографія / Н.В. Морзе. – К.: Курс, 2003. – с.371 – 372.

3.Осадчий В.В. Удосконалення професійної підготовки майбутніх вчителів засобами комп'ютерно-орієнтованої системи навчання // Інформаційні технології в освіті: Збірник наукових праць. Вип.2. – Херсон: Видавництво ХДУ, 2008. – с.90-94.